

der ikke var nogen Nedsættelse af Beskyttelsen i dette Forslag. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at det er saa hensynsfuldt over for Haandværk og Industri, at disse med Tryghed kunne give sig i Lag dermed, men lige saa sikkert og vist er det, at den Nedsættelse af Beskyttelsen, der er, er en virkelig Nedsættelse, selv om det er en maadeholden og i alle Henseender forsvarlig.

Formanden: Folketingsmanden for Maribo Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Rørdam: Jeg kan godt forstaa, at den højtærede Finansminister vilde skynde sig at tage Ordet for at bøde lidt paa de Udtalelser, der fremkom fra den ærede Ordfører i denne Sag. Ogsaa jeg noterede med stor Interesse disse Udtalelser. Jeg skal tillade mig at fremhæve, hvad Ordføreren udtalte. Han udtalte, at Forslaget som Helhed set ikke vilde medføre nogen Nedgang i Beskyttelsen for Industrien, og denne skulde være glad ved den Hensynsfuldhed, Ministeren havde vist. Jeg kan godt forstaa, at den højtærede Finansminister gerne vil desavouere disse Ord, men de ere udtalte af Ordføreren, og de staa fast.

Sigvald Olsen: Det var jo ikke med nogen overordentlig stor Begejstring, Fler-tallets Ordfører her i Salen omtalte og modtog det foreliggende Forslag, og jeg kan fra mit Partis Synspunkt saa godt forstaa, at der ikke er nogen Grund til at blive overdreven begejstret derfor. Jeg var en opmærksom Tilhører, da den højtærede Minister forelagde Sagen, og jeg kunde ønske, at selve Forslaget gav lige saa lidt Anledning til Kritik som den formfuldendte Maade, paa hvilken Ministeren altid evner at forelægge en Sag, men det er ikke Tilfældet. Forslaget giver Anledning til stor Kritik, og ikke mindst fra vor Side.

Vi Socialdemokrater ere nemlig i Henhold til vort Program og vare lige fra den allerførste Dag, vi optraadte som Parti, absolutte Modstandere af enhver Toldbeskatning ligesom af enhver indirekte Beskatning. Vort Maal er derfor Afskaffelse af alle Toldskatter, først og fremmest Finansstoldskatter. Der er det mærkelige ved adskillige Frihandelsmænd, at deres Bestræbelser i første Linie gaa ud paa at komme Beskyttelsen til Livs, medens de ikke ere rettede imod den anden Side af

Toldindtægterne, de fiskale Toldsatser; de se ikke med saa stor Uvillie eller maaske, naar alt kommer til alt, ikke med nogen som helst Uvillie paa disse Toldsatser. Vi ville derimod *ubetinget* have Finanstoldskatterne ophævede og ville med Glæde stemme for ethvert Forslag, der gaar ud paa at tage alle de fiskale Toldsatser ud af Toldloven. Vi hilse med Glæde alle Forslag, som gaa ud paa at nedsætte Forbrugsskatterne.

Men foruden at vi ere Venner af en Afskaffelse af Finanstoldsatserne, ere vi ogsaa Modstandere af de bestaaende Beskyttelsestoldsatser. Det er ogsaa vor Opgave der at stræbe hen imod en gradvis Afskaffelse af de bestaaende Beskyttelses-satser, men naturligvis under fornøden Hensyntagen til de bestaaende Industrier, der ere opvoksede i Læ af Beskyttelsen. Som Helhed er vort Standpunkt altsaa dette, at vi ere Modstandere af al Toldbeskyttelse, men at man med Hensyn til Beskyttelsestolden maa forlange en passende Overgangstid, saaledes at Industrierne kunne forberede sig og styrke sig, indføre forbedrede Produktionsvilkaar, Maskiner osv., benytte alle de moderne tekniske Hjælpemidler, der gøre, at de større Lande, som bedre magte noget saadant, kunne konkurrere med os. Jeg mener, at det er rigtigt, at der bliver en saadan passende Overgangstid, og jeg synes ogsaa, at jeg har faaet den Opfattelse ved tidligere Forhandlinger om denne Sag her i Salen og andetsteds, at alle i og for sig ere enige med os heri. Jeg har her hjemme ikke hørt nogen Frihandelsmand, selv ikke nogen nok saa udpræget, staa op og forlange al Beskyttelse med eet Slag strøget. Det vilde vel ogsaa se noget mærkeligt ud. Det vilde ikke stemme til Eftertanke, men kun til Munterhed. Det kræve vi Socialdemokrater altsaa heller ikke. Vi ville der, som sagt, indrømme en passende Overgangstid.

Naar vi ere Modstandere af de indirekte Skatter, Toldskatterne, og ville forlange dem fjernede, er det naturligvis ikke vor Mening, at Staten skal undvære disse Indtægter, at den ikke skal have andre Indtægter i Stedet for. Der stilles til det moderne Statssamfund større og større Krav, større og større Opgaver, som Staten bør og maa imødekomme, og det koster Penge, og disse Penge skulle indigen. Men vi anse det for det rigtigste og det mest retfærdige tillige, at disse Indtægter komme ind ad en helt anden Vej. Vi mene, at det skal ske gennem en